

kruhovitých vln, které se stále vrství a rovnoměrně pohybují. Podobným způsobem se také šíří zvuk od zdroje v prostoru. Celý hudební tok a jeho základní myšlenka postupně procházejí podobnými procesy, jako reálná vodní hladina. Hudební plocha je jejím nepřímým zvukovým odrazem. Celý proces projde odlišnými stavy zčeření, včetně klidné zrcadlové plochy...

Kompozice je věnována Juditě Škodové a Danielu Wiesnerovi.

Tomáš Pálka vystudoval kompozici na konzervatoři Brno u Pavla Zemka Nováka a dále na hudební fakultě AMU u Marka Kopelenta. Postgraduální studium skladby absolvoval ve třídě Milana Slavického. Je spoluzakladatelem a předsedou skladatelského spolku a souboru Konvergence. Ve svých skladbách se zaměřuje k vyjadřování svého vztahu k duchovním hodnotám.

Silent Light (2012 | 2017) patří do řady tichých kompozic psaných v letech 2004 – 2013. Dnes uslyšíte lehce upravenou verzi. Motto: Jen hluboký vhled a rezonance ti umožní prozívat a vidět... Tak lze skutečně měnit svět. Skrze pochopení, porozumění a lásku.

Ian Mikyska je skladatel, překladatel, básník. Se zvukem pracuje převážně v hraničních oblastech: ve spojení s textem, projekcí či akcí. V roce 2016 vyšla jeho sbírka *Partitury pro čtenáře*, v roce 2017 připravil dvě „smyslové procházky“ s knižním průvodcem jako partituru: v pardubických Automatických mlýnech (ve spolupráci s OFFCITY) a v Anežském klášteře (ve spolupráci s Národní galerií). Založil ansámbli pro multimediální improvizaci Stratocluster a básnicko-performativní duo +x (s Tomášem Mikou). Věnuje se také překladům české poezie a prózy do angličtiny.

Skladba **All Ending** je další ze sérií skladeb, které se věnují procesu rozpadu, zpomalování či pozbytvání. Cílem je vytvořit meditativní a vtělenou zkušenost uvědomění pomíjivosti.

Konvergence děkuje svým partnerům:

MINISTERSTVO
KULTURY

Státní fond kultury ČR

12. 12. 2017

Kostel sv. Vavřince, 19.30h

call4scores17

JONÁŠ JAN STARÝ (*1995)

Klavírní kus č. 1

MARKÉTA HUSKOVÁ (*1992)

Ej, nad Marefským kopcem
Authentic Movement

VÁCLAV BENJAMIN ŠPÍRAL (*1996)

Pavučiny

JAN RYBÁŘ (*1981)

Due sonetti di Petrarca

SOŇA VETCHÁ (*1992)

Odrazy vodních zrcadel...

TOMÁŠ PÁLKA (*1978)

Silent Light | *obnovená premiéra*

IAN MIKYSKA (*1994)

All Ending | *premiéra*

Ansámbli Konvergence a hosté

Zuzana Bandúrová :: *flétna*, Jiří Mráz :: *klarinet*, Jan Tuláček :: *kytara*, Matěj Vlk :: *housle*, Sebastian Tóth :: *violoncello*, Eva Hutýrová :: *klavír* (sólové skladby), Lucie Tóth :: *klavír*, Michaela Palová :: *soprán* (j.h.), Jan Rybář :: *klavír* (j.h.), Petr Louženský :: *dirigent* (j.h.)

Jonáš Jan Starý vystudoval Waldorfské lyceum v Praze a v současné době studuje třetím rokem kompozici u Ondřeje Štochla na Konzervatoři Jana Deyla v Praze. Nemá žádný titul, nikdy se neumístil v žádné skladatelské soutěži, neskládal pro žádné prestižní hudební těleso. Za svůj krátký život nedosáhl žádného významnějšího osobního ani kariérního úspěchu. Složil několik skladeb pro tzv. eurytmii – pohybové umění vyjadřující hudbu nebo mluvené slovo. Hraje na klavír, na varhany a učí se také hrát na shakuhachi. Skládá komorní hudbu.

Klavírní kus jsem zkomponoval, abych vyjádřil ono napětí, které bylo vždy přítomno v mém životě. Snad z přirozeného pudu sebezáchovy jsem nemohl jinak a pokusil jsem se mu ve skladbě čelit. Díky Klavírnímu kusu jsem si uvědomil, že prudce kontrastní forma kompozice mi není vlastní a že chci jít úplně jinou cestou. Za to jsem vděčný.

Markéta Husková studovala skladbu na brněnské konzervatoři pod vedením Tomáše Pálky a Radima Bednařika. Nyní pokračuje v magisterském studiu kompozice na JAMU ve třídě doc. Martina Smolky. V březnu jí Olomoucká filharmonie provedla bakalářskou skladbu *Žalm 27. pro smyčce, bicí a smíšený sbor*. Angažuje se v několika hudebních projektech (Ztichlé budovy, eLiška, Člupy). Svě vzdělání si také doplnila absolvováním pěvecké masterclass u Ivy Bittové a 2. rokem studuje tanečně-pohybovou terapii na Akademii Alternativa v Olomouci.

Ej, nad Marefským kopcem | Vzpomínky na mé dětství u babi a dědy ve vesničce Marefy, na vůni obilí a proměňující se krajinu. Ve skladbě spojuji prvky folklórní hudby se soudobou. Je taková zasněná a místy pohladí. Původně vznikla pro trio Contriology ve složení soprán, cimbál a akordeon. Dnes tedy v jiném hábitu.

Authentic Movement | Inspiraci pro tuto kompozici jsem našla v autentickém pohybu, kde každý pohyb vzniká vnitřní pohnutkou těla. Zkusila jsem si tento princip přenést do kompozice a postupně jsem tvořila krátké fragmenty, které jsem potom rozvíjela. S jednotlivými tóny jsem pracovala autenticky podle pocitového naladění. Vznikla tedy něžná až minimalistická miniatura pro klavír. Hlavním principem je zdržovaný pedál a postupné přidávání tónů.

Václav Benjamin Špíral studoval souběžně Gymnázium Plzeň a Konzervatoř Plzeň (skladba, třída doc. Jiřího Bezděka). Pokračuje studiem hudební teorie na HAMU a 5. ročníku zmíněné konzervatoře. Za tvorbu se mu podařilo sklídit několik ocenění ve skladatelských kláních. Má rád humor, četbu, obrazy, minerály, zvířata, paleontologii a mlhu. Letos zkomponoval např. *Fossilie* pro klavír, bicí a komparz či *VariADADAce* pro housle a klavír.

Pavučiny (2016) jsou maličkým cyklem, jenž pochází z období mé velké existenciální

deprese, s níž se ostatně dodnes pravidelně (ne)vypořádávám. Je to hudba malých osobních povzdechů a smutků, jsou to pavučiny v prostorách s odpověďmi, do nichž se mi nedaří proniknout. Je to ale i oslava čistoty, přírody a zcela pasivní přítomnosti v ní, kdy jako pozorovatel pouze přijímám vizuální podněty – tu perlivý lesní pramínek, tu pavučina i se svým právoplatným rezidentem, přičemž si všechny tyto objekty žijí vlastním a na mně naprosto nezávislým životem. Dojde-li na stránku kompoziční, vnímám *Pavučiny* jako svou drobnou osobní revoluci, kdy jsem si mimo jiné začal uvědoměleji a jemněji tříbit svou hudební materii a její principy.

Jan Rybář studoval kompozici na pražské HAMU u prof. Milana Slavického, později v doktorském programu pod vedením prof. Marka Kopelenta. Věnuje se rovněž dirigování a hře na klavír. Mezi lety 2002-2013 byl členem skladatelského sdružení Konvergence. Od roku 2013 spolupracuje jako sbormistr s ženským sborem Bubureza. Pracuje také jako korepetitor na ZUŠ v Praze a příležitostně se věnuje i výrobě audio a video nahrávek z různých hudebních akcí. V současnosti je aktivním členem tradičního spolku Umělecká beseda. Podstatnou část Rybářovy tvorby tvoří kompozice vokální.

Due sonetti di Petrarca (2014)

I. Amor; che vedi ogni pensiero aperto...

II. Fu forse un tempo dolce cosa amore...

Po delší době se vracím k sólovému hlasu. Sonety Francesca Petrarkey jsem si vybral proto, že na mě zapůsobily svojí poetikou a zpěvností italského originálu, který jsem použil pro zhudebnění. Zvolil jsem dva sonety s ostrým obsahovým kontrastem. Oba popisují básníkovu tajnou (patrně) platonickou lásku k Lauře de Noves; první je psán za života Laury, druhý po její smrti. Rozdílný charakter sonetů se promítá i do hudebního zpracování. V prvním sonetu jsem se pokusil o zasněnou atmosféru, v sonetu druhém naopak navozuji náladu drsnější, která by měla korespondovat s krutou ranou osudu, jakou bezpochyby smrt je. Skladba zazněla v premiéře v roce 2014 na 603. úterku Umělecké besedy.

Soňa Vetchá studovala kompozici a klavír na Brněnské konzervatoři ve třídě profesora Pavla Nováka-Zemka. Nyní studuje na HAMU, obor kompozice v posledním ročníku magisterského studia ve třídě profesora Ivana Kurze. V současné době spolupracuje se skladatelem a profesorem kompozice ze švédské univerzity Andersem Flodinem a flétnistou Perem Svansbo.

Odrazy vodních zrcadel | Hlavní inspirací skladby je obraz vodní hladiny a proměňování se jeho stavu v čase. Jedním z odrazů, které vznikají na vodní hladině v momentě, kdy do jejího klidného prostředí vhodíme například kámen, je šíření